

54
Kolme

Jumalista ja Lohdullista

W J N E E A ,

Ensimmäinen:

Yksi Surullinen Weisu,

Kyrän Sodasta

Woi kuinga itse Herra, 2c.

Toinen:

Woi, woi minua waimo 2c.

Kolmas:

Kiitetty Jumala! mun elon,
walkeuden, 2c.

Weisatan Euln: O Herra Jumlaa, 2c.

Prändetty Wuonna 1829.

Woi kuinga itse Herra, On miehin
suutunut, Synheim töhden suurten, Meil-
le wihastunut.

2. Woi Ruotsin Riikki raukka, Pa-
hoin on sinun kähyn, Ah sinuas ihmis par-
ta, Kadu ja käännny pöin.

3. Woi Isän hirmuisutta, Kuin asu
Taimahas, Piru sängen riemastanut, Ah
olemme wairwas.

4. Woi Kuningastam kullaißt, Kuin
Tawwan oli pois, Isän maast Isä pa-
rast, Herra aut kotija.

5. Woi meitä onnettomi, Kuin olim
paimenet; Pois oli meidän Saarim, Kuin
olis kainnut meit.

6. Woi Saksan wiro Wiborg, Pa-
hoin on sinun kähyn, Suur Saari saanut
wallan Ruotsin on wähandän.

7. Woi Suomen maata suurta, Ru-
ka olis uskonut, Monda tuhat wanha
nuorta, on miekalla hukattu.

8. Woi Waasan Raupungita, Siet
on jo alkuns saan. Ah Dulun Rylä par-
ta, Suur pelet on sinul ain.

9. Woi Pälkänehen sota, Kuhn oli
Suomen maall, Siel wuoti monda wer-
ta Saari pääsi wallan pääl.

10. Woi sinuas Kyrän pelto, Nait
mond' on ennen ol, Ennen olit elo täp-
näns, Nyt kuolleita kuopattu.

11. Woi Euinga monda waimo, On
jännyt lesteeksi, wihollinen vielä waino,
Jättä mond' orwoiksi.

12. Woi wihollisen miekka, Kuin o-
let hirmuinen, Joka mond' tuhat liekka,
Ja ombi armotoin.

13. Woi meitä ihmis parkoi, Ku-
hun olem joutunet, Ah näitä kallit aivot,
Synst olem ansainnet.

14. Woi Euinga monda ihmist, On-
bi nyt pamosa, Kalut irtaat ja findiät,
Lähty jättä jälken.

15. Woi Euinga monda vuotta So-
ta on jo seisonut, Sen kaikki kyllä tie-
tää, Ungar ah on ollut.

16. Woi hirmust wiha waino, Kuhn
on nyt mailmas, Saar Pietar Kowin
waima, Ruoksi on jo rauhas.

17. Woi mikä loppu liene, Nyt
tällä julmudel, Sota otta suuret pienet,
Ruoliaksi paistele.

18. Woi kuinga suurel mäel, Saa-
ri on nyt merellä, Herra autu meitä woi-
mal Hädän ahtan kessellä.

19. Woi rakkaus on jo pojes, Lau-
piut ei kuulukan, Armottomuus on seas,
Laupiut ei olekkan.

20. Woi onnettoinda kanssa, Kuin
on nyt mailmas, Juur meis on kowa
ansa, Pyrkikän sitä pois.

21. Woi Ruotsin Suomen lapset,
Lakattaat jo synnistä, Jesuksen nimen täh-
den Pois weren wijoista.

22. Woi Wanhursteasta Herra, Kuin
on kowa huomari, uhka rangaista kerran,
Syndistä kanssa tääl.

23. Woi mitä nähty on, Jo kuus-
toistakymmend wuot, Viel miekka nytkin
wälky, Herra ju loppu suo.

24. Woi koreus ja prameus, Kuin
on nyt mailmas, Rauhoit syndiä ei tut-
ta Kadotus seura wiel.

Woi! Woi minua waimo parha, woi
 wieras kuolema kowa, Sun julmudestas
 olen arka, kuin minua kyllä waiwaa: So-
 keus sielun käsittänyt, Herran wiha mi-
 nua lyönyt, Pois on minun Armahan,
 Minä jäin tänne waiwahan.

v. 1.

2. Muut turwamat Ystäväs pääll,
 Minä olen ain yksinän, Olen ulkon eli
 sisäll, Suru waiwa syhdändän: Kusast
 on minun lohduuttajan, Hän on pandu ha-
 maan maahan, Pois on minun Armahan,
 Minä jäin tänne waiwahan.

3. Ryyhyläinen surkiast elä, Suree
 puolisons perän, Koska minä unest herän,
 Samallamuoto teen myös minä Amull'
 koston nousen warahin Itken kuin mä tai-
 dan parahin, Pois on minun Armahan,
 Minä jäin tänne waiwahan.

4. Rhynelet silmistän wuota, Alaspäin
 mun Kaswoildan, Koska murhe mieleen
 tuotta, Rakkahimman lähdenön, Mun
 tähty olla murhes surus, Et puolisan on
 tuonen juures, Pois on minun Armahan,
 Minä jäin tänne waiwahan.

5. Mitäs Jumal lähettänyt, Isälli-
sest sydämeest; Sairaus, Laut mun käsit-
tänyt; Runga pakeneen edest? Murhe mi-
nua paljon waiwa, Hautaan maahan a-
lastaiwa, Pois on minun Armahan, Mi-
nä jäin tänne waiwahan.

6. Mitäs Urman walittelet, Itket ai-
wan huikiaist? Miks niin kowin surkuttelet,
Minun tähden waihiaist? Ei se aut sua
tänne tulles, Waiks teet suuren murhen
sulles, Murhen pitä sinust siel, Sanas
jälken Jesus wiel.

7. En me taiba pojes mennä, Niin-
kuin enä ikänäns, Löydäis viimeisnä Päi-
wänä, Jlos ijankaikkises, Jumal Esimie-
hes liene, Uutta sinua Eyllä tiene, Mur-
hen pitä myds-wisist, Sanas jälken Je-
sus Christ.

8. Kuolema on minull woitto, Wai-
wan päälle loppumus; Mhäld' näky mi-
nul koitto, Elon sisälle käymys, Täällä
minä olen ilos, Pyhäin seuras ei muus
pelwos, Nutt murhen pitä sinust siel,
Sanas jälken Jesus wiel.

9. Koskan jouduin ijälliseks, Pääsin
waiwoist mailman, Taiwan ilon Perillie.

seks, Karitsan eteen laulamaan, Jumal
sinua lohduttakon, Taimas wiimein joh-
dattakon, Hän sust murhen pitä siel, Sa-
nas jälken Jesus wiel.

10. Jumalan kirikkaan kaswoin edes,
Seisoin walkeis Waatteihis, Sielu kirkas
palmu kades, Riittä Herra iloifest, Täl
on Taiman Musikkandit Engelein laulu Ny,
hain danttit. Pitä sinust murhen wiel,
Sanas jälken Jesus siel.

11. Lohduttakon Jesus Kristus Rail-
tia jälken jääneihit, Huojendakon teidän
ristin, Andakon myös tarpehet, hän ei
anna niitä hukku, Jotk' ei pydä synnis
nukku, Pitä sinust murhen wiel Sanas
jälken Jesus siel.

12. Jää nyt hywäst puolisan rakas,
Jääkät hywäst myös lapsen, Rukoilkat
Jumalata hartast, Hän on teidän holho-
jan, Joka teitä suojelepi, Pirun pauloist
warjelepi Sanall wiimeisell teidän, Hal-
dun annan Jesuksen.

K o l m a s .

Weisatan kuin: O Herra Jumalan dc.

Ritetty Jumala! Mun elon, walleuden, Kuin minun luonut on, Ja andan Hengen uuden, Kuin äitin kohdusta ihmee-
listest suojellut, Ja kadell laupiall waroi-
sta warjellut.

2. Riitetty Jumala! Mun Wapah-
tajan rakas, Mun toimon autuuden, Ja
apun joka paikas, Kuin on mun weres-
läns Kuolemast lunastan, Ja wallast saa-
tanen laupiaist wapahthan.

3. Riitetty Jumala! Mun ilon, loh-
dutuksen, Kuin anda, toimitta suruisil
wirwotuksen, Kuin awun elämäs, Ja
woiton kuolemas, Kuin turwan duomiol
waikutta armias.

4. Riitetty Jumala! Olistet' Herran
Herra! Se Kolminaisuus suur, Meild
kaiild monin ferroin, Isäll ja Pojalle
me kiitost weisattam, Ja Ppähäll Hengelle
spdammeest laulekam!

